فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ (61) قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ (62) قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ (63) وَ أَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَ إِنَّا لَصَادِقُونَ (64) فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعِ مِنَ اللَّيْلِ وَ اتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَ لاَ يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَ امْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ (65) وَ قَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلاَءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ (66) وَ جَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ (67) قَالَ إِنَّ هَأُولاًءِ ضَيْفِي فَلاَ تَفْضَحُونِ (68) وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ لاَ تُخْزُونِ (69) قَالُوا أَ وَ لَمْ نَنْهَكَ عَن الْعَالَمِينَ (70) قَالَ هٰؤُلاَءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (71) لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ (72) فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ (73) فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا

سَافِلَهَا وَ أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ (74) وَ إِنَّهَا إِنَّ فِي ذَٰلِکَ لَآيَاتٍ لِلْمُتَوسِّمِينَ (75) وَ إِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ (76) إِنَّ فِي ذَٰلِکَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ (76) إِنَّ فِي ذَٰلِکَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ (78) وَ إِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَطَالِمِينَ (78) فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَ إِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ (79)

At length when the messengers arrived among the adherents of Lut, he said: "Ye appear to be uncommon folk." They said: "Yea, we have come to thee to accomplish that of which they doubt. "We have brought to thee that which is inevitably due, and assuredly we tell the truth. "Then travel by night with thy household, when a portion of the night (yet remains), and do thou bring up the rear: let no one amongst you look back, but pass on whither ye are ordered." And We made known this decree to him, that the last remnants of those (sinners) should be cut off by the morning. The inhabitants of the city came in (mad) joy (at news of the young men). Lut said: "These are my guests: disgrace me not: "But fear Allah, and shame me not." They said: "Did we not forbid thee (to speak) for all and sundry?" He said: "There are my daughters (to marry), if ye must act (so)." Verily, by thy life (O Prophet), in their wild intoxication, they wander in distraction, to and fro. But the (mighty) blast overtook them at sunrise, and We turned (the cities) upside down, and rained down on them

2 / 5

brimstones hard as baked clay. Behold! In this are signs for those who by tokens do understand. And the (cities were) right on the high-road. Behold! In this is a sign for those who believed. And the companions of the wood were also wrong-doers; so We exacted retribution from them. They were both on an open highway, plain to see.

پھر جب یہ فرستادے لوط کے یہاں پہنچے تواُس نے کہا" آپ لوگ اجنبی معلوم ہوتے ہیں "-اُنہول نے جواب دیا" نہیں، بلکہ ہم وہی چیز لے کر آئے ہیں جس کے آنے میں بہلوگ شک کررہے تھے۔ہم تم سے پیچ کہتے ہیں کہ ہم حق کے ساتھ تمہارے یاس آئے ہیں-لہذااب تم پچھ رات رہے اپنے گھر والوں کولے کر نکل جاؤاور خودان کے پیچھے پیچھے چلو-تم میں سے كوئى پلٹ كرنەدېكھے-بس سيدھے جلے جاؤجد ھر جانے كائتہبيں حكم دياجار ہا ہے"-اوراُسے ہم نے اپنایہ فیصلہ پہنجادیا کہ صبح ہوتے ہوتے اِن لو گوں کی جڑ کاٹ دی جائے گی-اتنے میں شہر کے لوگ خوشی کے مارے بے تاب ہو کر لوط کے گھر چڑھ آئے-لوط نے کہا" بھائیو، یہ میرے مہمان ہیں،میری فضیحت نه کرو،الله سے ڈر ومجھے رسوانه کرو"۔"وہ بولے "کیاہم بارہا تمہیں منع نہیں کر چکے ہیں کہ دینا بھر کے ٹھیکے دارنہ نبو"؟لوط نے (عاجز ہو کر) کہا

3 / 5

"ا گرشہیں کچھ کرناہی ہے تو یہ میری پیٹیاں موجود ہیں"! تیری جان کی قشم اے نبی اُس وقت اُن پر ایک نشه ساچڑھاہوا تھاجس میں وہ آیے سے باہر ہوئے جاتے تھے۔ آخر کاریو تھٹتے ہی اُن کوایک زبر دست دھاکے نے آ لیااور ہم نے اُس بستی کو تل پیٹ کر کے رکھ دیااوران پریکی ہوئی مٹی کے پتھر وں کی بارش ہر سادی-اس واقعے میں بڑی نشانیاں ہیںاُن لو گوں کے لیے جو صاحب فراست ہیں-اور وہ علاقہ (جہاں یہ واقعہ پیش آیاتھا) گزرگاہ عام پر واقع ہے،اُس میں سامان عبرت ہےاُن لو گوں کے لیے جو صاحب ا بمان ہیں-اور ایکہ والے ظالم تھے، تودیکھ لو کہ ہم نے بھی ان سے انتقام لیا، اوران دونوں قوموں کے اجڑے ہوئے علاقے کھلے راستے ہرواقع ہیں۔

फिर जब ये फ़रिस्तादे-लूत के यहाँ पहुँचे तो उसने कहा, "आप लोग अजनबी मालूम होते हैं |" उन्होंने जवाब दिया, "नहीं, बल्कि हम वही चीज़ लेकर आए हैं जिसके आने में ये लोग शक कर रहे थे | हम तुम से सच कहते हैं कि हम हक़ के साथ तुम्हारे पास आए हैं | लिहाज़ा अब तुम कुछ रात रहे अपने घरवालों को लेकर निकल जाओ और ख़ुद उनके पीछे-पीछे चलो | तुम में से कोई पलटकर न देखे | बस सीधे चले जाओ जिधर जाने का तुम्हें हुक्म दिया जा रहा है |" और उसे हमने अपना यह फ़ैसला पहुँचा दिया कि सुबह होते-होते उन लोगों की जड़ काट दी जाएगी | इतने में शहर के लोग ख़्शी के मारे बेताब होकर लूत के घर चढ़ आए | लूत ने कहा, "भाइयो, ये मेरे मेहमान हैं, मेरी फ़ज़ीलत न करो, अल्लाह से डरो, मुझे रुसवा न करो |" वे बोले, "क्या हम बारहा त्म्हें मना नहीं कर च्के हैं कि द्नियाभर के ठेकेदार न बनो?" लूत ने (आजिज़ होकर) कहा, "अगर तुम्हें कुछ करना ही है तो ये मेरी बेटियाँ मौजूद हैं!" तेरी जान की क़सम ऐ नबी, उस वक़्त उनपर एक नशा-सा चढ़ा हुआ था जिसमें वे आपे से बाहर हुए जाते थे । आख़िरकार पौ फटते ही एक ज़बरदस्त धमाके ने आ लिया और हमने उस बस्ती को तलपट करके रख दिया और उनपर पकी हुई मिट्टी के पत्थरों की बारिश बरसा दी | इस वाक़िए में बड़ी निशानियाँ हैं उन लोगों के लिए जो साहिबे-फ़िरासत हैं | और वह इलाक़ा (जहाँ यह वाक़िआ पेश आया था) ग्ज़रगाहे-आम पर वाक़े है, इसमें सामाने-इबरत है उन लोगों के लिए जो साहिबे-ईमान हैं | और ऐकावाले ज़ालिम थे, तो देख लो कि हमने भी उनसे इन्तिक़ाम लिया, और इन दोनों क़ौमों के उजड़े हुए इलाक़े खुले रास्ते पर वाक़े हैं |